

Pirmąją vasaros dieną Šilavoto pagrindinės mokyklos II – III kl. mokiniai pasitiko kelionėje po Dzūkiją. Taip paminėjome Tarptautinę vaikų gynimo dieną.

Pažintis su Nemuno pakrantės piliakalniais prasidėjo dar praeitais mokslo metais, kai lankėmės Birštone, kopėme į Vytauto kalną. O šią dieną viskas prasidėjo nuo Punios piliakalnio. Legandos pasakoja, jog ant šio piliakalnio stovėjusi kunigaikščio Margirio pilis, vadinama Pilėnais. Šiandien piliakalnis yra vienas iš didžiausių Lietuvoje. Jis stovi Nemuno ir Punelės santakoje. Nuo piliakalnio viršūnės atsiveria graži panorama: plati Nemuno juosta ir Punios šilas.

Pasukome link Merkinės. Tai senoji Dzūkijos sostinė, įsikūrusi Nemuno ir Merkio santakoje, menanti kovas su kryžiuočiais, senuosius Lietuvos ir Lenkijos valdovus. Legenda pasakoja, jog ant piliakalnio karalius turėjo puikius rūmus pasistatęs. Paskui aplink juos išaugo didžiausias miestas. Pasinaudojome galimybe pravažiuoti pro garsiąją Merkinės piramidę ir ją pamatyti iš arti.

Miško muziejuje „Girios aidas“ aplankėme ąžuolo, beržo, eglės ir pušies menes, kuriose pristatomi meniniai medžio darbai. Įspūdį padarė kompozicijos „Miško paukščiai“ ir „Miško žvėrys“ bei kitos. Nuolat keičiamos JMB darbų parodos. Šįkart apžiūrėjome Užgavėnių kaukes, drožinius, gėlytes bei medelius iš buitinių atliekų. Pasivaikščioję po pušynėlį, pasėdėję ant nuotaikingų suoliukų, pasukome į patį Druskininkų kurorto centrą. Nustebino Druskonio ežero fontanas, draugiškos gulbės ir antytės.

Liškiava įsikūrusi netoli Druskininkų, nuostabiai gražiamame Nemuno krante. Aplankėme Bažnyčios kalną, t.y. sakralinį ansamblį – bažnyčią, buvusį Dominikonų vienuolyną, ūkinį pastatą, šventoriaus tvorą, laiptus į šventorių, varpinę, paminklinį stulpą su šv. Agotos skulptūra. Po to kopėme į piliakalnį – alkakalnį, nuo kurio atsiveria įspūdingas Liškiavos vaizdas.

A. Česnulio skulptūrų ir poilsio parke „Naujasodė“, prie vaizdingo Ratnyčėlės upelio, yra išsidėsčiusi drožinių ekspozicija. Mus pasitiko autoriaus sukurtas vėjo malūnas. Einant link upelio yra unikali Rūpintojėlių siena. Palei upelį pamatėme pačias įvairiausias drožtas kompozicijas. Visus išgąsdino slibino skeidžiamieji garsai, o maloniai nuteikė grojant muzikai scenoje šokantys šokėjai, „inkilas“ su čiulbančiais paukščiais. Aplink aikštę išsidėstę liaudies teatro personažai: „Marti“, „Prieblandoje“, „Žaldokynė“. Vėliau, Grūto parke, dėmesį patraukė mini zooparko gyventojai, karuselės.

Kelionę baigėme ties Balbieriškio atodanga, nuo kurios atsiveria įspūdingas vaizdas į Nemuno kilpą. Tai vienas gražiausių Lietuvos peizažų.

Šilavoto pagrindinės mokyklos pradinių klasių vyr. mokytojos Laima Astrauskaitė ir Roma Petkevičienė